

BRÁNA

*Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Praze -
Braníku*

číslo 10/2004

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

BOHOSLUŽBY: neděle 9,30 hod.

první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží, třetí neděli v měs. je vysluhována sv. Večeře Páně

Starší dorost (10-14 let): úterý 17,00 - 19,00

Mládež: úterý 18,30 - 21,00

Biblická hodina: středa 18,00 - 19,00

Odrost: čtvrtek 18,00 - 20,00

úřední hodiny faráře PhDr. Lud'ka Rejchrt:

po a pá 10,00 - 11,30

středa 17,00 - 18,00

Program o vánocích a na rozhraní roku 2004/2005:

bohoslužby 19.12.2004 9,30

Vánoční hra neděle 19.12. 14 a 16 hod.

bohoslužby 24.12.2004 16,00

25.12.2004 9,30 (Večeře Páně)

26.12.2004 9,30

bohoslužby 31.12.2004 16,00

1.1.2005 9,30 (Večeře Páně)

2.1.2005 9,30

Kontakty na sbor

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118

147 00 Praha 4 - Braník

tel.: 244 461 037

branik@evangnet.cz

<http://branik.evangnet.cz>

účet: 135027438/0300

Tiráž

BRÁNA

X. ročník, číslo 10 - prosinec 2004

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník. Vychází jednou měsíčně.

Redaktorka: Růžena Černá, Red. rada: J.Čierná, A.Drápal, P.Řičan, M.Bedrníková.

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo mailem na adresu mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

[Převod do HTML: [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

NA TITULNÍ STRANĚ

Bazilika Narození Páně v Betlémě

Do baziliky nevede brána, ale skromné dveře, aby dovnitř nemohli vjíždět ozbrojenci na koních - nebo snad, aby mohlo vejít jen dítě? -

ZE SBORU

O čem jednalo staršovstvo 6. prosince 2004

1. Anička Víšková a Anna a Jiří Matuškoví informovali o plánované **zimní sborové akci** - pobytu na horách ve dnech 26.12.2004 - 1.1.2005. Staršovstvo se připojilo k prosbě bratra faráře o Boží požehnání pro přítomné vedoucí i všechny další účastníky zimního výjezdu.

Staršovstvo souhlasí s poskytnutím zálohy Kč 3000 na nákup materiálu.

2. Zd. Kučerová přečetla **pokladní zprávu** za měsíc listopad - bez připomínek.

3. M. Kolářová informovala o přechodu na **podvojně účetnictví**.

Zúčastnila se školení ohledně nového počítačového programu. Dle pokynů od synodní rady je třeba provést fyzickou inventuru majetku (Novotný, Černá, Plhák, Žilková, Prosek), ocenění nemovitostí (výpisy obstará P. Novotný, s odhadcem se domluví V. Prosek), ostatní požadované inventury zajistí M Kolářová.

4. **Vánoční hru** nacvičuje s dětmi autorka - Jarmila Šmídová, hudbu Tomáš Bedrník. Službu bude mít J. Kučera a I. Plhák. Marka Drápala požádáme o přivezení věšáků na kabáty. Rodina Holých připravuje prodej dáreků pro nadaci Klíček. Účastníci vánoční slavnosti si budou moci zakoupit i Evangelický kalendář, Na každý den a další tisky.

5. **Vánoční dopis** - odsouhlasen text, který jménem staršovstva napsal A. Hoznauer. Spolu s dopisem bude rozeslána žádost o doplnění údajů pro kartotéku.

6. **Mezinárodní setkání křesťanů** v červnu 2005 - účastníci, kterým poskytneme ubytování, budou pozváni, aby se zúčastnili bohoslužeb v našem sboru.

7. **Doporučení** staršovstva pro Kamila Skuhru - účast v mezinár středisku Iona - napíše M. Drápalová.

8. Česká evangelikální aliance se obrátila na všechny církve s prosbou ukrajinské ekumenické rady církví o **modlitby za Ukrajinu** - i my do přímluvných modliteb zařazujeme prosbu, aby se podařilo vyřešit konflikt pokojnou cestou.

9. Ochránovský seniorát nabízí **kartičky s hesly JB** - s vděčností je přijmeme jako doplnění iniciativy naší mládeže (verše na kartičkách umístěné u vchodu do kostela se setkaly s dobrým ohlasem)

10. Informace o **kulturních akcích** : Vít Soukup a Máša Šormová - výstavy obrazů, Tomáš Bedrník upozorňuje na vánoční hru v Říši loutek 11.12 a 25.12. a na koncert 18.12. od 16 hod. v Emauzích.

Křest

28. listopadu 2004 byl pokřtěn

PETR KULHAVÝ

*Sláva našemu Pánu, sláva našemu Králi,
sláva, On je ten požehnaný.*

*Jenom On změnil můj život,
vyvedl mne z temnoty,
proto s vděčností zpívám:
Ježíš mě zachránil, ó Ježíš mě zachránil.*

Král, Požehnaný, Pán - jak ještě je nazýván?

odpověď malíře Václava Lamra:

poznámka redakce internetové verze: na obrázku je znázorněna hvězda sestavená z biblických označení Pána

VÁNOCE

Advent

Advent je čas očekávání. Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas. Maličký Ježíš se narodil v pravý čas. Po 33 letech naplnil své poslání a vzniklá Církev se začala šířit do celého světa. Tehdy také skončil čas Izraele. Došlo k rozptýlení, k času pohanů, času nás.

Advent - čas očekávání. Ale na co čekáme? Řekneme: na vánoce, na romantiku nastrojeného stromečku, zářících očí dětí, půlnočních bohoslužeb, návštěv rodin, odpočinku, televizních pohádek... čas návštěv kostelů a prohlížení krásných betlémů... Tehdy, v onen čas to bylo jiné. Císař vydal nařízení a všichni v jeho říši museli ke sčítání lidu. I Josef a Marie. Těhotná Marie, nemající, kde by porodila. Bůh se narodil ve chlévě - jako malé dítě - v čas příhodný.

A my máme možnost přemýšlet. Nejenom co koupíme svým milým, jak ty Vánoce prožijeme a "přežijeme", ale především kým je pro nás onen malý Ježíš. Ten, který se stává Kristem, Mesiášem, Spasitelem, ten, kterého Otec nebeský takovým předivným způsobem vyslal na Zem... Je realitou v našem životě? Ptejme se, při tom čekání. Advent dává šanci poznat, jak jsme na tom vůči Ježíši Kristu. Vůči Světlu. Vůči Bohu. Zda je církev, shromáždění, kostel jen naším, byť milým, zvykem, anebo zda Kristus je pro nás konkrétní. Pokud není živý v našem soukromém bytí, je to pouze rituál, symbol, zvyk zkracujících se dnů, zvyk prodávaných stromečků a Vánoční výzdoby. Ale Bůh čeká, že zjistíme, že se potřebujeme Ježíše v srdci dotýkat. Dotýkat modlitbou, chválou, zpěvem, liturgií, činem Boží lásky skrze Ducha svatého. Bůh čeká. Můžeme léta chodit do sboru, a přece se s Ježíšem nesetkat... A přece: Tak Bůh miloval svět, že dal svého Syna, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný!

Advent je tvůj a můj čas. Říká nám ještě něco Ježíš Kristus ? On? Ne farář, pastor, kazatel. On skrze Ducha svatého.

Otec v určený čas poslal Toho, před nímž se jednou (v určený čas) skloní každé koleno na nebi, na zemi i v podzemí. I ty. I já. Snad. Ne snad, je to lepší DNES! V čas adventní. Kým je pro tebe Kristus? Bůh je konkrétní.

Začíná doba ranních mrazíků, na ulicích se krčí bezdomovci, kolem nás proudí zdánlivě netknutý svět byznysu a lidských pachtění. Společnost přijímá čas jako nutnost, chronos, čas odtikávající vteřiny a ženoucí nás k výkonům. Ale je také Boží čas - kairos - čas Božího setkání s námi. Využijeme, zhodnotíme, "vykoupíme" onen čas Adventu?

Anděl nám říká, tak jako pastýřům: zvěstuji vám VELIKOU RADOST!

O tom jsou a budou Vánoce. O veliké radosti, že k nám přišel Bůh. Do našich srdcí. Věříš tomu?

Z článku Petra Mečkovského

Chanuka

V adventní době se v záplavě rozsvěcovaných světel a svíček snadno ztratí osmiramenný svícen, který se po dobu osmi dní objevuje za okny židovských domácností. Židé slaví radostný svátek světel - chanuku.

Chanuku zavedl Juda Makabejský r. 165 př. Kr. na oslavu očištění a obnovení jeruzalemského chrámu. (chrám byl znesvěcen r. 168 pohanskou modloslužbou na rozkaz Antiocha IV).

První kniha Makabejská 5. kap: "Pak vzali neotesané kameny podle Zákona a postavili nový zápalný oltář podle dřívějšího. Znovu zbudovali svatyni i vnitřní zařízení a vysvětili nádvoří, zhotovili nové posvátné nádoby a do svatyně vnesli svícen, kadidlový oltář a stůl. Na oltáři zapálili kadidlo

a zažehli světla na svícnu. Dvacátého pátého dne devátého měsíce roku čtyřicátého osmého vstali časně ráno a na novém oltáři přinesli oběť podle Zákona. Bylo to právě ve výroční den, kdy svatyni znesvětili pohané...Osm dní slavili posvěcení oltáře...Juda, jeho bratři a celé shromáždění Izraele se usnesli, že každoročně od dvacátého pátého dne měsíce kislev budou osmidenním veselím a díkůvzdáním slavit posvěcení oltáře."

Při slavení chanuky se vypráví i o tom, jak se našla pouze jedna nádobka oleje, který nemohl vystačit na svícení v chrámovém svícnu po celou dobu, potřebnou na očištění těch, kdo měli připravit olej nový. Ale stal se zázrak a olej vydržel celých osm dní.

V Novém Zákonu je zmínka o svátcích posvěcení jeruzalémského chrámu v Janově evangeliu, 10. kap. verš 22.

Letos začala chanuka v úterý 7. prosince.

V loňském roce mohli zájemci přijít do Jeruzalémské synagogy v Praze, poslechnout si chanukové písně, vidět, jak se zapaluje svícen a vyslechnout proč byl ustanoven svátek chanuka a jak se do dnešních dnů slaví:

Věděli jste, že kdysi existovaly různé názory, jak by se měla slavit Chanuka? Žáci rabína Šamaje měli za to, že oslavy Chanuky by měly začínat s osmi svícemi a každý následující večer se jedna svíce odebere. Žáci rabína Hillela trvali na tom, že začínat by se mělo s jednou svící a každý následující večer se jedna svíce přidá. Škola rabína Hillela nakonec zvítězila, protože "svatost by měla růst, ne se zmenšovat". A svatost je třeba předávat a sdílet. Proto je micva (dobrý skutek), aby Chanuková světla byla umístěna v oknech do ulice.

píseň:

Sevivon sov sov sov Chanuka hu chag tov
Chanuka hu chag tov sevivon sov sov sov
Chag simcha hu laam nés gadol haja šam
Nés gadol haja šam cham simcha hu laam.

Malý drejdl toč se toč, chanuka je radostný čas,
Úžasný byl zázrak, co se kdysi stal, toč se, malý drejdl, toč.

Rozsvěcování Chanukového svícnu

Svíčky zapalujeme hned po východu prvních tří hvězd, výjimečně je možné zapalovat později. Před jejich zapálením je správné shromáždit všechny členy rodiny. Svíčky musí hořet alespoň půl hodiny. Svícen je nutné umístit na místo, kde bude hořet, už před zapálením svíček.

Stoupněte si čelem k Chanukovému svícnu a umístěte první svíčku zprava, další svíčky budete dávat od této svíčky směrem doleva. První den zapalujeme jednu svíčku, druhý den dvě atd.

Zapalte Šamaš (pomocná svíčka), vezměte ji do ruky a řekněte:

"Baruch ata adonaj elohejnu melech haolam ašer kidšanu bemicvotav vecivanu lehadlik ner šel chanuka."

"Buď požehnán, Hospodine, Bože náš, králi světa, jenž jsi nás posvětil svými příkazy a přikázal nám zapalovat chanukové světlo!"

"Baruch ata adonaj elohejnu melech haolam šeasah nisim laavotejnu bajamin hahem bazman haze."

"Bud' požehnán, Hospodine, Bože náš, králi světa, jenž učinil pro naše otce zázraky za oněch dnů v tomto čase!"

O prvním Chanukovém večeru se říká i třetí požehnání, které se všechny následující dny vynechá:

"Baruch ata adonaj elohejnu melech haolam shechehejanu vekimanu vehigijanu lazman haze!"

"Bud' požehnán, Hospodine, Bože náš, králi světa, jenž nám dopřál dožít se, existovat a dosáhnout této doby!"

Zapalte svíčky Šamašem. Nová svíčka je vždy zapalována jako první. Pak řekněte:

"Hanerot halalu anachnu madlikim al hanisim veal haniflaot veal hatšuoť veal hamilchamot še asita laavotejnu bajamim hahem bazman haze al jedej kohanejcha hakdošim. Vechol smonat jemej chanuka hanerot halalu kodeš hem veejn lanu rešut lehištameš bahem ela lirotam bilvad kedej lehodot ulehalel lešimcha hagadol al nisejcha veal nifleotejcha veal ješuatecha."

"Tato světla zapalujeme za zázraky a za záchrany a za boje, které jsi konal za naše otce za oněch dnů v tomto čase rukou svých svatých kněží. A po všech osm dní jsou tato světla svatá a nemáme povolení je používat, ale pouze na ně hledět, abychom děkovali a holdovali tvému velkému jménu za tvé zázraky a za tvé divy a za tvé záchrany."

Stebno

Chránová vrata ve Stebně jsou po většinu roku zavřená. K tomu, aby se alespoň v době předvánoční a předvelikonoční otevřela, přispívá pravidelně i náš Branický komorní soubor. Letos se už zdálo, že se soubor nedá dohromady. Nakonec se sešlo 15 hudebníků a zpěváků, právě tolik, kolik bylo třeba pro vyrovnání zastoupení všech mužských i ženských hlasů. Takže zpěv zněl opět výborně. Díky všem!

Pozvánka:

Adventní setkání v kostele sv. Jana Křtitele ve Stebně se koná v sobotu 4. prosince 2004 v 16.00 hodin

**Tradičně zahrají a zazpívají přátelé z Braníka, pod vedením dr. Rejchrtů
Ke shlédnutí budou obrázky z místní historie a něco z grafické produkce L. Proška**

Všichni jste srdečně zváni

Branické vánoční nadílky v poválečných letech

Vybráno ze zápisů ze schůzí sociálního odboru sester:

4.12.1946

Vánoční nadílka: sestry dobrovolně odevzdají lístky na mouku, aby se mohly upéct perníčky. Děti dostanou malou knížečku a sáček sladkostí. Bude poděleno 40 dětí. Nejpilnější žáci nedělní školy dostanou odznak Svazu nedělních škol.

4.12.1947

Sestra Joklová chce napéci malé vánočky, sestra Jandová nabízí mouku na ně a cukr. Sestra Joklová obstarala jablka. Bratr Soph nabízí našim potřebným dětem boty...

1.12.1948

Hlavním bodem byla vánoční nadílka. Přiděl jablek, o který jsme žádaly na ministerstvu výživy, byl povolen, a to 40 kg celkem. Velkou zásluhu o to, že ta jablka byla vůbec povolena, má sestra Huličková. Perníčky, které nám měla napéci fa Jehlička nebudou, poněvadž tato firma prozatím nevyrábí. Sestra Kohoutová ochotně slíbila, že jako minulý rok, tak i letos, bratr Kohout napeče cukroví z přinesených věcí. Většina přítomných sester donesla materiál, který byl zanesen na sběrnou listinu. Sesta Hloušková se nabídla, že nastříhá ze tří zbylých příkrývek denní dívčí a chlapecké košilky a sestra Huličková a další sestry, které budou mít čas, si tyto věci vyzvednou a doma ušijí. Sdružení se postarají o stromek a jeho zdobení. Rovněž při plnění sáčků budou pomáhat. Nadílku obdrží děti z Nedělní školy. Kromě sáčků budou rozděleny také knihy, o které se postará bratr Hána.

7.12.1949

Sbírka určená dětem Nedělní školy 1.680 Kčs byla rozdělena na 4 díly, a to s. Hlouškové, Huličkové, Vernerové a br. Kohoutovi. Každý z těchto čtyř upeče doma za dodané peníze cukroví a v sobotu přinese do kostela, kde se přinesené věci rozdělí do sáčků.

4.1.1950

Sestra Košíková referuje o vánoční slavnosti a s ní spojené nadílce Nedělní školy. Této slavnosti se zúčastnilo málo rodičů, ačkoli bylo přítomno na 60 dětí. Je to škoda, neb slavnost byla bratrem Hánou pečlivě připravena a radost dětí měla být společnou radostí i dospělých.

A z vlastní zkušenosti: příprava nadílky, to byl pochod'ák kolem stolů s cukrovím a jablky. Start se sáčkem v ruce, vložit z každé krabice 1-3 kousky, zavázat, uložit do lísky, opakovat. Naštěstí mají ženy vždy nějaké téma k rozhovoru, takže tato nudná činnost byla docela zábavná. **R. Černá**

Vánoce s třešněmi

Doktor ještě naposledy obchází oddělení. Už se těší domů. Děti již jistě připravily stromeček, manželka dokončuje přípravy k večeři... Už bych se neměl nikde moc zdržovat. Jenomže co ten nový pacient?

Práce v psychiatrické léčebně, které lidé říkají zkresleně a nemoudře "blázinec", je velmi těžká. Co je normální a co už ne? Vždyť jsou třeba dva lidé, oba "normální", a přece v určité chvíli jeden pláče a druhý se směje. Jeden v těžké chvíli vzpomene na potěšení, druhý je zdrcen. Jak poznat nenormálnost a chtít člověka předělat. Doktorovi připadá jeho práce vždycky dvakrát těžší, když jsou svátky, prázdniny, natož vánoce. Všichni se snaží být u svých milých. A tady jsou lidé, kteří nemohou, nesmějí....

Poslední dveře. Doktor otvírá a říká si: "Ještě chvíličku a budu doma. Poslední tváře a potom už jenom rodina."

Dveře jsou otevřeny. Muž v pyžamu u nemocničního stolku sebou trhne, prudce se otočí a řekne: "Já ale pecky nepolykám!" "Co to říkáte, Josefe?" "Nepolykám pecky. Maminka mně říkala: Pepíku, zaskočí ti. Zkaziš si vánoce." "Jaké pecky?" "No, třešňové přeci." "A kdepak byste je vzal?" "Z třešni přece" "Z jakých třešní?" "Z naší zahrady. Já tam chodím, procházím se, čekám až dozrají. Pak si natrhám - a mám vánoce." "Ale vánoce jsou v zimě." "Jo, to se jen tak říká. Ale pravé vánoce jsou v létě, když dozrává ovoce. Vy jste, pane doktore, nikdy nečetl v bibli: Po ovoci poznáte je?"

A vánoce přijdou, když dozraje ovoce. To budou pravé vánoce. No a já nemůžu pořád přemýšlet, jaké to má být ovoce, tak jsem si vybral třešně. Když je mám tak rád, tak to musejí být třešně. Vánoce jsou pro to, co má člověk nejradši."

Doktor poslouchá, pokyvuje a je rád, jak se mu potvrzuje, že pan Josef je u nich na oddělení oprávněně. Žádná krivda, žádný omyl. Opravdu mluví z cesty a jedná prapodivně.

"Tak se mějte hezky a dobrou chuť!"

"Děkuju, pane doktore. A vzpomeňte si ještě doma: Po ovoci je poznáte. I vánoce, i lidi!"

Doktor zavírá dveře, v chůzi stahuje plášť, roztržitě rozepíná svetr, znovu jej zapíná, bere si svrchník, aktovku a spěšně vychází z nemocnice.

"Tak po ovoci poznáš člověka? Třeba po třešních, po peckách? Jestli je polyká nebo ne? Jestli je jí o vánocích nebo v červenci? Co to ten Josef povídá? Kde bere myšlenky z bible? Kde je to povídání o ovoci? Není to náhodou oddíl o smyslu lidského díla a práce? Není to o tom, že život má vypadat tak, aby i ty vánoce byly k něčemu? Abychom směli jíst třešně a nepolykali pecky."

Z povídky Lydie Šimkové, uveřejněné v Evangelickém kalendáři 1984

Zgruntu

Nablýskaná okna nové záclony
domácnost úklidem přímo znásilněná
v nastavených nocích.

Ale když On chce vejít
do tebe i do mně

Tam nestihli jsme vygruntovat

Alois Volkman

Jsou vánoce

Na Štědrý den odpoledne, když končí den a začíná šero, stojí matka u okna v kuchyni a dívá se ven.... Nemá vůbec chuť slavit s rodinou vánoce. Je vnitřně prázdná a velmi unavená. Právě vytáhla husu a plnila ji jablky, zítra ráno by tato práce zabrala příliš mnoho času; připravila večeři, snesla dárky pro děti a nyní se dívá ven a je smutná, protože jí i letos vánoce hrozí utopit v moři práce.

A tak je tomu každý rok: chce slavit vánoce jako jiní, zastavit se, mít tichou chvíli ve světle svíček, zpívat koledy, louskat ořechy, péci jablka, ale pak se štve, a když konečně vydechne a přijde k sobě, jsou vánoce pryč...

Letos začala s přípravami hodně brzy, ale přesto skončila se vším teprve před chvilkou. Je unavena a nejraději by si lehla a zapomněla na to pořád znova, pro druhé, pro muže, pro děti, to musíš, které je jí stále v patách a ona je nemůže odsunout, ač by tak ráda, zvláště když cítí, že manžel a děti se dívají na její denní námahu a práci jako na něco tak samozřejmého, že není třeba o tom ani hovořit.

Že se pro to nenajde ani slovo díky.

To pak bolí. Děti už skoro dospěly, mohly by se už někdy nad tím zamyslet, že je to matka, která jejich životu dává tiché bezpečí. I manžel by se mohl nad tím zamyslet. Místo toho jsou všichni překvapeni, když jim někdy z náhlé podrážděnosti řekne tvrdé slovo, když je nervózní, protože ji trápí únava a nevyslovená otázka: Odkud mám brát sílu, abych tu byla pro vás - a vy mě přehlížíte a možná, že se usmíváte a nerozumíte mi?

Nechal toho na mně příliš. V domácnosti mi nikdy nepomohl, v zahradě zřídka, výchovu dětí nechal na mně. Naříká: Nemáš pro mně čas. Chtěl bych konečně zas jednou vědět, že mám ženu. A neví, že taková slova bodají jako špendlíky. A jako špendlíky bodají slova chlapcova: že se nemám o všechno starat, co se týká jeho života, že si může dělat co sám chce a ať mu dám pokoj. A to jsem ho jenom prosila, aby se přede mnou neuzavíral, abych se mohla účastnit toho, o čem přemýšlí a co prožívá - "vždyť jsem tě přece porodila a mám na tebe právo".

Jeho posměch toto právo přeškrtnal. Tak tedy mám už jenom povinnosti: starat se o pořádek, čistotu a teplo. A jinak musím být tichá, trpělivá, vděčná, když mně někdo hodí drobeček laskavosti? Je to tak?

Jsou dny, kdy chci víc. Chci cítit lásku, která mi patří, a vděčnost, a vědomí, že nejsem sama, že jsem středem rodiny, jejím srdcem, tou, která vše drží pohromadě, všechno nese a opatruje...

Šero roste a matka stojí u okna a dívá se ven. Mraky již pohltily všechno světlo, zvolna se snášejí první sněhové vločky, svět utichá. Ticho nastává i v ženě....

Neměla bych to všechno brát tak důležitě, myslí žena. Nebo to je všechno jen z únavy?

Tu přichází do kuchyně dcera, děvče v obtížných letech. Jde to s ní výborně, když ji člověk nechá na pokoji. Je však právě to smyslem jejich společného života - nechat se navzájem na pokoji?

Děvče praví udiveně: "Proč tady stojíš? Pojd' přece k nám. Čekali jsme na tebe s kávou. Otec myslí, že bys ty svíčky na adventním věnci měla zapálit ty." "Já?", ptá se matka a pořád se ještě dívá ven.

"Ano, alespoň na Štědrý večer bys neměla být v kuchyni".

To zní opět jako zastřená výčitka. Jako by byla v kuchyni pro svou zálibu. Nejrady by výčitku ihned vrátila, stroze a tvrdě, jak už se to stalo jejím zvykem. Neříká však nic, kývne, vezme ze zásuvky zápalky a jde s dcerou do malého obývacího pokoje...

Otec a syn sedí a kouří. "Konečně jsi tady", praví muž. Žena škrtně sirkou, přidrží ji, čeká, až se svíce rozhoří klidným rovným plamenem, zapálí další a opět další a poslední a je jí, jako by v této chvíli plamen těch čtyř svící spálil všechnu mrzutost a hořkost, kterou v sobě nesla. Už v ní není trpkost a lítost, že jí nerozumějí. Ozývá se v ní i malá radost, která se pak odrazí v očích dětí, těší se na jejich překvapení, protože většinu jejich přání mohli splnit, roste v ní skromná radost z toho, co bude jistě určeno i pro ni samotnou, ozve se stará dětská touha po dárcích v pestrém hedvábném papíru - nyní se usmívá a praví tiše: "Tak tedy radostné vánoce"... Myslí na husu tam v kuchyni a na práci, která se musí udělat ještě dnes a zítra a vždycky, ale náhle to pro ni není už příliš mnoho; ať jim chutná, myslí si, ať se cítí dobře, chci jim to udělat tak krásné, jak jen umím. Prostě je mám ráda, a to ostatní, všechno to, co se týká mne, to doopravdy není tak důležité a já se musím naučit nebrat to tak vážně. Mám je přece ráda, ach na to často zapomínám, a já na to nesmím zapomínat a jim má být dobře.

Krájí vánočku. Povedla se jí Každý rok to rozčilování s vánočkami... Pokaždé rozčilování a štvání a neklid, také v ní a skrze ni: nesmí nechat své vlastní vánoce zadusit prací. Nesmí. Musí je uchovat

v sobě hluboko, tento vánoční div lásky, jenž se vždy znova vrací a všechno přemáhá.....

"Teď jsou opravdu vánoce", říká, "a je to krásné". Ano, myslí si matka, je to krásné. Ještě pořád jsem unavená a oni všichni by mně mohli klidně pomoci, ale je to krásné, že jsou tady a já je mám ráda.

Z povídky Anneliese Probstové (přel. M. Šourek)

Evangelický kalendář 1976

Vánoční pozdrav od Jitky Kremer - Borovské. Poznámka redakce internetové verze: Na obrázku jest znázorněn usmívající se anděl s úzkými ručičkami, širokými nožičkami a zubatými křídly. Vpravo nad ním nachází se pěticipá hvězdička. Pod ním je napsáno: šťastné a požehnané

RŮZNÉ

Mládež - zimní výprava

**Přelet severního pólu
26.12.2004 - 1.1.2005**

Poznámka redakce internetové verze: Na obrázku jest scéna z časopisu Čtyřlístek: Mračící se Bobík říká: Už dlouho jsme nezažili pořádné dobrodružství! Usmívající se Pind'a říká: Já si čtu alespoň dobrodružné knížky! Myšpulín v houpacím křesle čtoucí noviny praví: Tady píšou: Chystá se expedice na severní pól!

Byl jsi vybrán jako vhodný účastník této jedinečné historické výpravy, při které budeš mít příležitost za fascinujících a extrémních podmínek objevit dosud nepoznané stránky své osobnosti

Potřebovat toho nebudeš mnoho, hlavně odhodlání, nadšení, smysl pro humor, běžky nebo sněžnice a cca 1200 Kč

Rezervuj si místo (co nejrychleji - je stanoven maximální počet účastníků) a přihlaš se nejpozději do 10.12.2004 Anně (777 842 226), nebo on-line branik.ymca.cz

V přihlášce uveď jméno a příjmení, adresu, telefon, email, rodné číslo a datum narození

Více informací Ti přijde poštou do 15.12.2004

Za mládež ČCE Braník se těší Anna, Anka, Jirka, Ivo, Katka a Brain

Co sháníme?

Alois Volkman

Nejsou jen nákupní neděle
bronzové stříbrné zlaté.

Ale i obyčejné neděle
kdy mají otevřeno
kostely chrámy sbory modlitebny.
A během jejich otvírací doby
jsou nám otevřeny
oči i dlaně i srdce.

Co se dá v nich sehnat?
Nejkvalitnější látka
k zamyšlení
nad pravou milostí
Svobodou odpuštěním
které nám nabízí Bůh
v širokém výběru
z nekonečných zásob své lásky.

Najednou máme bližní
a jsme bližními.
Co bychom ještě chtěli vlastnit?

Hospic v Malejovicích

Tak jako každým rokem, chceme i letos přispět na dostavbu hospicu pro nemocné děti v Malejovicích. Děti v nedělní škole pilně malují kalendáře, které budou nabízet návštěvníkům vánoční hry. Co vyberou, dají nadaci Klíček Pro tentýž účel se koná i benefiční koncert v sobotu 18.12. od 19,30 u Martina ve Zdi a prodej drobných výrobků ve stánku na Staroměstském náměstí. Pokud by někdo měl čas a byl ochoten pomoci s prodejem, necht' se ohlásí Davidu Michalovi nebo Lídě Holé.

Marie a Josef budou 24.12. bydlet zadarmo

Hotel Travelodge v centru Londýna nabízí všem manželům, kteří se jmenují Mary a Joseph, bezplatný nocleh v noci ze Štědrého dne na Boží hod "Přejeme si, aby hotelové profesi bylo odpuštěno, že před 2004 lety nedokázala v Betlémě poskytnout Marii a Josefovi střechu nad hlavou".

zpráva z Lidových novin

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)